

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจาก
ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
นางมัลลิกา บุญมีตระกูล มหาสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะเป็นผู้เสนอ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น

และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของร่างพระราชบัญญัติ

๑. ร่างพระราชบัญญัตินิติลสิทธิ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

☐ กฎหมายใหม่

☒ แก้ไขเพิ่มเติม

☐ ยกเลิก

๒. หลักการและเหตุผล

๒.๑ หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัตินิติลสิทธิ พ.ศ. ๒๕๓๗ ดังต่อไปนี้

๑. กำหนดให้ในกรณีที่ผู้สร้างสรรค์ เห็นว่าข้อสัญญาเกี่ยวกับข้อตกลงในการนำงานออกเผยแพร่ต่อสาธารณชนไม่เป็นธรรม และมีความประสงค์จะแก้ไขให้ผู้สร้างสรรค์ทำหนังสือแจ้งความประสงค์ต่อนายจ้าง และนายจ้าง มีหน้าที่จะต้องพิจารณาความประสงค์ของผู้สร้างสรรค์โดยคำนึงถึงความเป็นธรรมของสัญญา และแจ้งผลการพิจารณาต่อผู้สร้างสรรค์โดยไม่ชักช้าเพื่อทำเป็นหนังสือตกลงกันฉบับใหม่ หากนายจ้างไม่ปฏิบัติตามหรือผู้สร้างสรรค์งานไม่พอใจกับผลการพิจารณาของนายจ้างสามารถยื่นคำฟ้องเพื่อดำเนินคดีต่อนายจ้างได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙) (ร่างมาตรา ๓)

๒. กำหนดให้ผู้ให้บริการประกอบกิจการและใช้ผลงานที่สร้างสรรค์เผยแพร่ต่อสาธารณชนประกอบกิจการและได้มีการชำระค่าลิขสิทธิ์ให้กับเจ้าของลิขสิทธิ์แล้ว ไม่ว่าจะเป็นการชำระผ่านตัวแทนเจ้าของลิขสิทธิ์ให้มีการออกเอกสารการชำระค่าลิขสิทธิ์ เพื่อป้องกันการเรียกเก็บซ้ำ หากมีตัวแทนเจ้าของลิขสิทธิ์หรือเจ้าของลิขสิทธิ์มาเรียกเก็บซ้ำ ให้ผู้ให้บริการสามารถดำเนินคดีกับตัวแทนเจ้าของลิขสิทธิ์หรือเจ้าของลิขสิทธิ์ได้ และการควบคุมผลงานและสัดส่วนการทำงานของตัวแทนเจ้าของลิขสิทธิ์เป็นหน้าที่ของเจ้าของลิขสิทธิ์หากตัวแทนเจ้าของลิขสิทธิ์ปฏิบัติหน้าที่ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของสัญญาจ้างหรือมีการเก็บลิขสิทธิ์ซ้ำซ้อน เจ้าของลิขสิทธิ์ต้องรับผิดชอบแห่งการนั้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖) (ร่างมาตรา ๔)

๒.๒ เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัตินิติลสิทธิ พุทธศักราช ๒๕๓๗ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ในเรื่องเกี่ยวกับสิทธิในการนำงานออกเผยแพร่ต่อสาธารณชนตามวัตถุประสงค์แห่งการจ้าง กรณีที่ผู้สร้างสรรค์ สร้างสรรค์งานขึ้นในฐานะพนักงานหรือลูกจ้าง ซึ่งในขณะที่ทำสัญญาผู้สร้างสรรค์งานและนายจ้างต่างมีฐานะที่ไม่เท่าเทียมกัน ข้อสัญญาในการนำงานออกเผยแพร่ต่อสาธารณชนจึงอาจเกิดความไม่เป็นธรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบททางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป และความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีในการเผยแพร่งานต่อสาธารณชน ประกอบกับความต้องการของคู่สัญญาที่มีความประสงค์จะแก้ไขข้อสัญญาที่เกิดความเป็นธรรม และกรณีชำระค่าลิขสิทธิ์ โดยเจ้าของลิขสิทธิ์ ตัวแทน หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าของลิขสิทธิ์ ต้องมีความชัดเจน เพื่อป้องกันการเรียกเก็บลิขสิทธิ์ซ้ำซ้อน และผู้ประกอบกิจการสามารถ

ดำเนินคดีกับเจ้าของลิขสิทธิ์ตัวแทน หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าของลิขสิทธิ์ได้ หากมีการเรียกค่าลิขสิทธิ์ซ้ำ ส่วนการควบคุมผลงานและสัดส่วนการทำงานของตัวแทนหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าของลิขสิทธิ์เป็นหน้าที่ของเจ้าของลิขสิทธิ์ กรณีการปฏิบัติหน้าที่ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของสัญญาจ้าง หรือมีการเก็บลิขสิทธิ์ซ้ำซ้อน เจ้าของลิขสิทธิ์ต้องรับผิดชอบแห่งการนั้น เห็นควรให้เหมาะสมกับกาลปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ

☒ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

☐ ประชาชนเข้าชื่อเสนอกฎหมาย

นางมัลลิกา บุญมีตระกูล มหาสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ

ส่วนที่ ๒ การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๑. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

โดยที่พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พุทธศักราช ๒๕๓๗ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ในเรื่องเกี่ยวกับสิทธิในการนำงานออกเผยแพร่ต่อสาธารณชนตามวัตถุประสงค์แห่งการจ้าง กรณีที่ผู้สร้างสรรค์ สร้างสรรค์งานขึ้นในฐานะพนักงานหรือลูกจ้าง ซึ่งในขณะทำสัญญาผู้สร้างสรรค์งานและนายจ้างต่างมีฐานะที่ไม่เท่าเทียมกัน ข้อสัญญาในการนำงานออกเผยแพร่ต่อสาธารณชนจึงอาจเกิดความไม่เป็นธรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบททางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป และความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีในการเผยแพร่งานต่อสาธารณชน ประกอบกับความต้องการของคู่สัญญาที่มีความประสงค์จะแก้ไขข้อสัญญาที่ก่อให้เกิดความเป็นธรรม และกรณีชำระค่าลิขสิทธิ์ โดยเจ้าของลิขสิทธิ์ ตัวแทน หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าของลิขสิทธิ์ ต้องมีความชัดเจน เพื่อป้องกันการเรียกเก็บลิขสิทธิ์ซ้ำซ้อน และผู้ประกอบการสามารถดำเนินคดีกับเจ้าของลิขสิทธิ์ตัวแทน หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าของลิขสิทธิ์ได้ หากมีการเรียกค่าลิขสิทธิ์ซ้ำ ส่วนการควบคุมผลงานและสัดส่วนการทำงานของตัวแทนหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าของลิขสิทธิ์เป็นหน้าที่ของเจ้าของลิขสิทธิ์ กรณีการปฏิบัติหน้าที่ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของสัญญาจ้างหรือมีการเก็บลิขสิทธิ์ซ้ำซ้อน เจ้าของลิขสิทธิ์ต้องรับผิดชอบแห่งการนั้น เห็นควรให้เหมาะสมกับกาลปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ โดยร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้ในกรณีที่ผู้สร้างสรรค์ เห็นว่าข้อสัญญาเกี่ยวกับข้อตกลงในการนำงานออกเผยแพร่ต่อสาธารณชนไม่เป็นธรรม และมีความประสงค์จะแก้ไข ให้ผู้สร้างสรรค์ทำหนังสือแจ้งความประสงค์ต่อนายจ้าง และนายจ้างมีหน้าที่จะต้องพิจารณาความประสงค์ของผู้สร้างสรรค์โดยคำนึงถึงความเป็นธรรมของสัญญา และแจ้งผลการพิจารณาต่อผู้สร้างสรรค์โดยไม่ชักช้าเพื่อทำเป็นหนังสือตกลงกันฉบับใหม่ หากนายจ้างไม่ปฏิบัติตามหรือผู้สร้างสรรค์งานไม่พอใจกับผลการพิจารณาของนายจ้าง สามารถยื่นคำฟ้องเพื่อดำเนินคดีต่อนายจ้างได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙) (ร่างมาตรา ๓)

๒. กำหนดให้ผู้ให้บริการประกอบการและใช้ผลงานที่ผู้สร้างสรรค์เผยแพร่ต่อสาธารณชนประกอบการและได้มีการชำระค่าลิขสิทธิ์ให้กับเจ้าของลิขสิทธิ์แล้ว ไม่ว่าจะเป็นการชำระผ่านตัวแทนเจ้าของลิขสิทธิ์ให้มีการออกเอกสารการชำระค่าลิขสิทธิ์ เพื่อป้องกันการเรียกเก็บซ้ำ หากมีตัวแทนเจ้าของ

ลิขสิทธิ์หรือเจ้าของลิขสิทธิ์มาเรียกเก็บค่า ให้ผู้บริการสามารถดำเนินคดีกับตัวแทนเจ้าของลิขสิทธิ์หรือเจ้าของลิขสิทธิ์ได้ และการควบคุมผลงานและสัดส่วนการทำงานของตัวแทนเจ้าของลิขสิทธิ์เป็นหน้าที่ของเจ้าของลิขสิทธิ์หากตัวแทนเจ้าของลิขสิทธิ์ปฏิบัติหน้าที่ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของสัญญาจ้างหรือมีการเก็บลิขสิทธิ์ซ้ำซ้อน เจ้าของลิขสิทธิ์ต้องรับผิดชอบแห่งการนั้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖) (ร่างมาตรา ๔)

๒. ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ กระทรวงพาณิชย์

๒.๒ สำนักงานศาลยุติธรรม

๒.๓ สมาคมส่งเสริมทรัพย์สินทางปัญญาแห่งประเทศไทย

๒.๔ สมาคมทรัพย์สินทางปัญญาแห่งประเทศไทย

๒.๕ สมาพันธ์องค์กรผู้ใช้งานลิขสิทธิ์ไทย

๒.๖ สมาคมนายจ้างผู้ประกอบการออกแบบและจัดพิมพ์

๒.๗ สมาคมนายจ้างผู้ประกอบการออกแบบวิศวกรรม

๒.๘ สมาคมการค้าผู้ประกอบการธุรกิจบันเทิงไทย

๒.๙ ประชาชนทั่วไป

๓. ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น

๓.๑ ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้ในกรณีที่ผู้สร้างสรรค์เห็นว่า ข้อสัญญาเกี่ยวกับข้อตกลงในการนำงานออกเผยแพร่ต่อสาธารณชนไม่เป็นธรรม และมีความประสงค์จะแก้ไขให้ผู้สร้างสรรค์ทำหนังสือแจ้งความประสงค์ต่อนายจ้าง และนายจ้างมีหน้าที่ที่จะต้องพิจารณาความประสงค์ของผู้สร้างสรรค์โดยคำนึงถึงความเป็นธรรมของสัญญา และแจ้งผลการพิจารณาต่อผู้สร้างสรรค์โดยไม่ชักช้าเพื่อทำเป็นหนังสือตกลงกันฉบับใหม่ หากนายจ้างไม่ปฏิบัติตามหรือผู้สร้างสรรค์งานไม่พอใจกับผลการพิจารณาของนายจ้างสามารถยื่นคำฟ้องเพื่อดำเนินคดีต่อนายจ้างได้ (ร่างมาตรา ๓)

๓.๒ ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้ผู้ให้บริการประกอบกิจการและใช้ผลงานที่ผู้สร้างสรรค์เผยแพร่ต่อสาธารณชนประกอบกิจการและได้มีการชำระค่าลิขสิทธิ์ให้กับเจ้าของลิขสิทธิ์แล้วไม่ว่าจะเป็นการชำระผ่านตัวแทนเจ้าของลิขสิทธิ์ ให้มีการออกเอกสารการชำระค่าลิขสิทธิ์ เพื่อป้องกันการเรียกเก็บซ้ำ หากมีตัวแทนเจ้าของลิขสิทธิ์หรือเจ้าของลิขสิทธิ์มาเรียกเก็บค่า ให้ผู้บริการสามารถดำเนินคดีกับตัวแทนเจ้าของลิขสิทธิ์หรือเจ้าของลิขสิทธิ์ได้ และการควบคุมผลงานและสัดส่วนการทำงานของตัวแทนเจ้าของลิขสิทธิ์เป็นหน้าที่ของเจ้าของลิขสิทธิ์หากตัวแทนเจ้าของลิขสิทธิ์ปฏิบัติหน้าที่ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของสัญญาจ้างหรือมีการเก็บลิขสิทธิ์ซ้ำซ้อน เจ้าของลิขสิทธิ์ต้องรับผิดชอบแห่งการนั้น (ร่างมาตรา ๔)

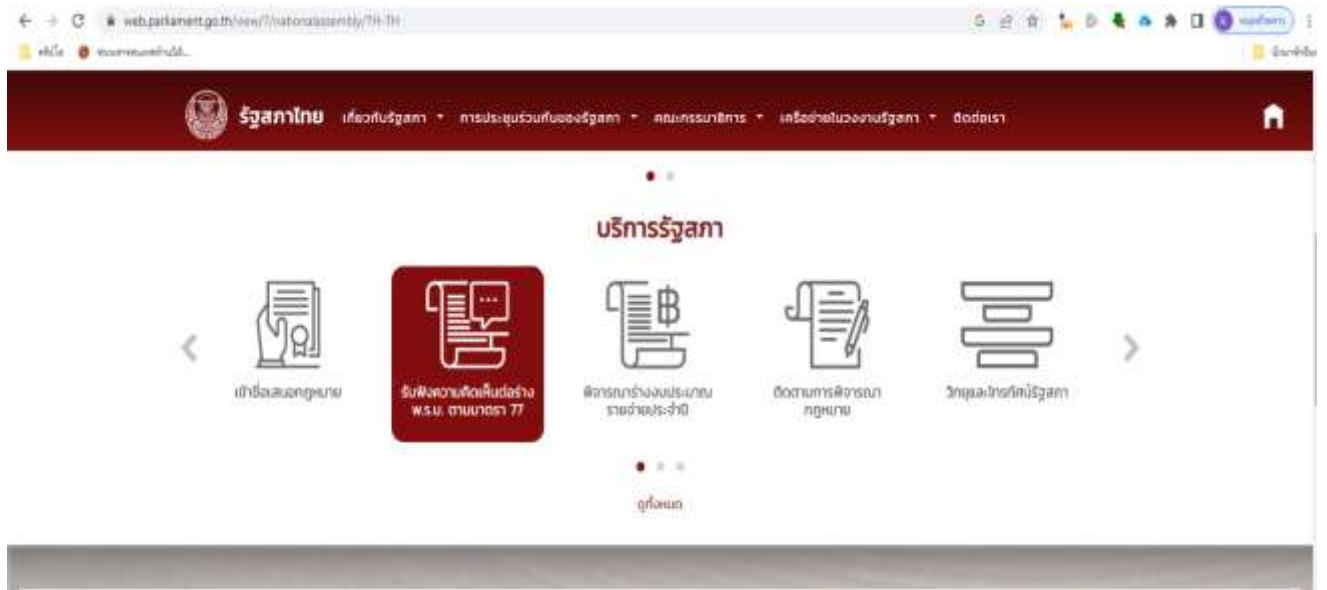
๓.๓ ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ถ้ามี)

๔. ระยะเวลาและวิธีการการรับฟังความคิดเห็น

๔.๑ ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น วันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๖ ถึงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ รวมระยะเวลา จำนวน ๓๓ วัน

๔.๒ วิธีการรับฟังความคิดเห็น

(๑) ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ...

ประเภทร่าง เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่เป็นร่างการเงิน
เสนอโดย นางสาวมัลลิกา บุญมีตระกูล มหาสุข กับคณะ

(๒) ส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง คือ

๑. กระทรวงพาณิชย์
๒. สำนักงานศาลยุติธรรม
๓. สมาคมส่งเสริมทรัพย์สินทางปัญญาแห่งประเทศไทย
๔. สมาคมทรัพย์สินทางปัญญาแห่งประเทศไทย
๕. สมาพันธ์องค์กรผู้ใช้งานลิขสิทธิ์ไทย
๖. สมาคมนายจ้างผู้ประกอบการออกแบบและจัดพิมพ์
๗. สมาคมนายจ้างผู้ประกอบการออกแบบวิศวกรรม
๘. สมาคมการค้าผู้ประกอบการธุรกิจบันเทิงไทย

๕. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๕.๑ ข้อมูลทั่วไปผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น

จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

มีการแสดงความคิดเห็น จำนวน ๘ ราย ซึ่งเป็นประชาชนทั่วไป โดยประกอบอาชีพค้าขาย ทำธุรกิจส่วนตัว เกษตรกร รับจ้าง นักเรียน และนักศึกษา

จากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

มีการแสดงความคิดเห็น จำนวน ๔ ราย คือ กระทรวงพาณิชย์ สำนักงานศาลยุติธรรม สมาคมทรัพย์สินทางปัญญาแห่งประเทศไทย และสมาพันธ์องค์กรผู้ใช้งานลิขสิทธิ์ไทย

๕.๒ ผลการรับฟัง

ผลการรับฟังผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th และจากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง สรุปได้เป็นรายประเด็นดังนี้

๑. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้ในกรณีที่ผู้สร้างสรรค์เห็นว่า ข้อสัญญาเกี่ยวกับข้อตกลงในการนำงานออกเผยแพร่ต่อสาธารณชนไม่เป็นธรรม และมีความประสงค์จะแก้ไขให้ผู้สร้างสรรค์ทำหนังสือแจ้งความประสงค์ต่อนายจ้าง และนายจ้างมีหน้าที่ที่จะต้องพิจารณาความประสงค์ของผู้สร้างสรรค์โดยคำนึงถึงความเป็นธรรมของสัญญา และแจ้งผลการพิจารณาต่อผู้สร้างสรรค์โดยไม่ชักช้าเพื่อทำเป็นหนังสือตกลงกันฉบับใหม่ หากนายจ้างไม่ปฏิบัติตามหรือผู้สร้างสรรค์งานไม่พอใจกับผลการพิจารณาของนายจ้างสามารถยื่นคำฟ้องเพื่อดำเนินคดีต่อนายจ้างได้ (ร่างมาตรา ๓)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ผู้แสดงความคิดเห็น จำนวน ๘ คน เห็นด้วยกับประเด็นคำถามนี้ แต่ไม่ได้แสดงความคิดเห็นไว้แต่อย่างใด <i>(เว็บไซต์)</i>	ไม่เห็นด้วย เนื่องจากคำว่า “ข้อสัญญา” ที่ปรากฏในวรรคสองของมาตรา ๙ หมายถึงหนังสือที่ตกลงกันเรื่องความเป็นผู้สร้างสรรค์
เห็นด้วย เนื่องจากหลักการตามร่างมาตรา ๓ เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิของลูกจ้างในฐานะผู้สร้างสรรค์งานหรือเจ้าของลิขสิทธิ์ซึ่งมีสถานะตามสัญญาจ้างแรงงานหรืออำนาจต่อรองที่น้อยกว่านายจ้าง ให้มีสิทธิแจ้งขอให้นายจ้างพิจารณาทบทวนข้อสัญญาอันเกี่ยวกับการนำงานออกเผยแพร่ต่อสาธารณชน หากเห็นว่าเรื่องนั้นก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ตน และหากไม่อาจหาข้อตกลงร่วมกันได้ก็ให้สิทธิที่จะฟ้องร้องเพื่อดำเนินคดีต่อไป <i>(สำนักงานศาลยุติธรรม)</i>	ในงานที่ถูกสร้างสรรค์ขึ้นในฐานะพนักงานหรือลูกจ้าง (ซึ่งตกลงให้นายจ้างเป็นผู้สร้างสรรค์) ตามมาตรา ๙ วรรคแรก (มาตรา ๙ ปัจจุบัน) ดังนั้น เมื่อพนักงานหรือลูกจ้างตกลงบนพื้นฐานของเสรีภาพในการทำสัญญาโดยยอมให้นายจ้างเป็นผู้สร้างสรรค์ในงานอันมีลิขสิทธิ์ด้วยตนเองแล้ว จึงไม่เห็นว่า การตกลงในลักษณะดังกล่าวไม่เป็นธรรมต่อพนักงานหรือลูกจ้างอย่างไร และหากตกลงให้มีการแก้ไขได้ จะสามารถแก้ไขอย่างไร จึงจะเป็นธรรมต่อพนักงานหรือลูกจ้าง เนื่องจากสิทธิในความเป็นผู้สร้างสรรค์ตกแก่นายจ้างแล้ว หากพนักงานหรือลูกจ้างจะขอแก้ไขให้ย้อน
เห็นด้วยกับประเด็นคำถามนี้ แต่ไม่ได้แสดงความคิดเห็นไว้แต่อย่างใด <i>(สมาพันธ์องค์กรผู้ใช้งานลิขสิทธิ์ไทย)</i>	ความเป็นผู้สร้างสรรค์กลับสู่พนักงานหรือลูกจ้าง นายจ้างย่อมไม่อาจปฏิบัติได้ในความเป็นจริง อนึ่ง การแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาดังกล่าวเป็นการให้สิทธิในการแก้ไขสัญญาระหว่างพนักงานหรือลูกจ้างและนายจ้างที่อยู่บนพื้นฐานของเสรีภาพในการทำสัญญา การกำหนดรับรองสิทธิให้แก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวในร่างพระราชบัญญัตินี้จึงไม่มีความจำเป็น นอกจากนี้ การกำหนดผลทางกฎหมายในกรณีที่ผู้สร้างสรรค์ไม่พอใจกับผลการพิจารณาของนายจ้างก็มีความไม่ชัดเจนว่าผู้สร้างสรรค์สามารถดำเนินคดีกับนายจ้างได้โดยอาศัยหลักการใดตามกฎหมาย และการกำหนดหลักการในลักษณะดังกล่าวยังอาจส่งผลให้มีการนำคดีขึ้นสู่ศาลโดยไม่จำเป็น อนึ่ง เนื่องจากสัญญาเป็นเรื่องของอิสระในการแสดงเจตจำนงตกลงกันของคู่สัญญาซึ่งร่างมาตรานี้ให้สิทธิผู้สร้างสรรค์สามารถขอแก้ไขข้อสัญญาที่ตกลงทำไปแล้วได้และทำเป็นสัญญาฉบับใหม่ หากผู้สร้างสรรค์เห็นว่าข้อสัญญาที่ได้ทำไปไม่เป็นธรรม แต่ไม่มีการบัญญัติความหมายของ

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	“ข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม” ไว้อย่างชัดเจน ดังนั้น ร่างมาตรฐานนี้อาจก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ กล่าวคือ ผู้สร้างสรรค์อาจใช้เป็นช่องว่างในการตกลงกันเข้าทำสัญญากับนายจ้างไปก่อนเพื่อให้ได้งาน แล้วจึงอาศัยมาตรฐานนี้เป็นอำนาจต่อรองแก้ไขข้อสัญญาให้ตรงตามความประสงค์ของตน ซึ่งเป็นการทำให้นายจ้างเสียเปรียบและอาจเป็นเหตุให้เกิดความยุ่งยากซับซ้อนในการทำสัญญามากขึ้นในอนาคต <i>(สมาคมทนายสิทธิทางปัญญาแห่งประเทศไทย)</i>

๒. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับกำหนดให้ผู้ให้บริการประกอบกิจการและใช้ผลงานที่สร้างสรรค์เผยแพร่ต่อสาธารณชนประกอบกิจการและได้มีการชำระค่าลิขสิทธิ์ให้กับเจ้าของลิขสิทธิ์แล้วไม่ว่าจะเป็นการชำระผ่านตัวแทนเจ้าของลิขสิทธิ์ ให้มีการออกเอกสารการชำระค่าลิขสิทธิ์เพื่อป้องกันการเรียกเก็บซ้ำ หากมีตัวแทนเจ้าของลิขสิทธิ์หรือเจ้าของลิขสิทธิ์มาเรียกเก็บซ้ำให้ผู้บริการสามารถดำเนินคดีกับตัวแทนเจ้าของลิขสิทธิ์หรือเจ้าของลิขสิทธิ์ได้ และการควบคุมผลงานและสัดส่วนการทำงานของตัวแทนเจ้าของลิขสิทธิ์เป็นหน้าที่ของเจ้าของลิขสิทธิ์หากตัวแทนเจ้าของลิขสิทธิ์ปฏิบัติหน้าที่ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของสัญญาจ้างหรือมีการเก็บลิขสิทธิ์ซ้ำซ้อน เจ้าของลิขสิทธิ์ต้องรับผิดชอบแห่งการนั้น (ร่างมาตรา ๔)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ผู้แสดงความคิดเห็น จำนวน ๘ คน เห็นด้วยกับประเด็นคำถามนี้ แต่ไม่ได้แสดงความคิดเห็นไว้แต่อย่างใด <i>(เว็บไซต์)</i>	ไม่เห็นด้วย เนื่องจากการออกเอกสารการชำระค่าลิขสิทธิ์ ควรให้เป็นแนวทางปฏิบัติสำหรับเจ้าของสิทธิ์หรือตัวแทนเจ้าของลิขสิทธิ์ผู้รับชำระค่าลิขสิทธิ์โดยไม่จำเป็นต้องตราเป็นกฎหมาย เพราะการออกเอกสารการชำระค่าลิขสิทธิ์เป็นเรื่องระหว่างผู้ชำระและผู้รับชำระค่าลิขสิทธิ์เท่านั้น นอกจากนี้การออกเอกสารการชำระค่าลิขสิทธิ์ดังกล่าวก็อาจมีปัญหาด้านการตรวจสอบความถูกต้องแท้จริงของเอกสาร ดังนั้น การกำหนดหลักเกณฑ์ดังกล่าวจึงอาจไม่เกิดประโยชน์ในทางปฏิบัติ สำหรับประเด็นการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดให้ผู้ให้บริการสามารถดำเนินคดีกับ
เห็นด้วย เนื่องจากหลักการตามร่างมาตรา ๔ ซึ่งกำหนดให้มีการออกเอกสารการชำระค่าลิขสิทธิ์เพื่อป้องกันการเรียกเก็บที่ซ้ำซ้อนกัน เนื่องจากจะช่วยแก้ปัญหากรณีตัวแทนเจ้าของลิขสิทธิ์หลายคนเรียกเก็บค่าลิขสิทธิ์ซ้ำซ้อนกันและก่อให้เกิดภาระแก่ผู้ให้บริการประกอบกิจการในการพิสูจน์ถึงข้อเท็จจริงว่าได้มีการชำระค่าลิขสิทธิ์ให้กับเจ้าของลิขสิทธิ์แล้ว <i>(สำนักงานศาลยุติธรรม)</i>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
เห็นด้วยกับประเด็นคำถามนี้ แต่ไม่ได้แสดงความคิดเห็นไว้อย่างใด (สมาพันธ์องค์กรผู้ใช้งานลิขสิทธิ์ไทย)	เจ้าของลิขสิทธิ์หรือตัวแทนได้ในกรณีที่มีการเรียกเก็บค่าลิขสิทธิ์ซ้ำ เนื่องจากการกำหนดหลักการในลักษณะดังกล่าวมีความไม่ชัดเจนว่า ผู้ให้บริการจะสามารถดำเนินคดีกับเจ้าของลิขสิทธิ์หรือตัวแทนได้โดยอาศัยหลักการใดตามกฎหมาย อีกทั้งในกรณีที่เจ้าของลิขสิทธิ์หรือตัวแทนไม่ได้มีส่วนร่วมหรือรับรู้ในการเรียกเก็บค่าลิขสิทธิ์ซ้ำ การกำหนดให้บุคคลดังกล่าวต้องรับผิดชอบก็อาจเป็นภาระแก่บุคคลดังกล่าวเกินสมควร และการกำหนดหลักการในลักษณะดังกล่าวยังอาจส่งผลให้มีคดีขึ้นสู่ศาลโดยไม่จำเป็นสำหรับประเด็นการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดให้เป็นหน้าที่ของเจ้าของลิขสิทธิ์ในการควบคุมผลงานและสัดส่วนการทำงานของตัวแทน เนื่องจากการกำหนดหลักการในลักษณะดังกล่าวจะเป็นภาระแก่เจ้าของลิขสิทธิ์เกินสมควร อีกทั้งการกำหนดผลทางกฎหมายให้เจ้าของลิขสิทธิ์ต้องรับผิดชอบนั้นยังไม่มีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนว่าจะต้องรับผิดชอบเพียงใด (สมาคมทรัพย์สินทางปัญญาแห่งประเทศไทย)

๓. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

(๑) กระทรวงพาณิชย์ได้ตระหนักถึงความสำคัญในการแก้ไขปัญหาสัญญาการโอนสิทธิในลิขสิทธิ์ที่ไม่เป็นธรรม และได้ดำเนินการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ และความตระหนักในการรักษาสหิทธิในผลงานลิขสิทธิ์ของตนแก่ผู้สร้างสรรค์ผ่านช่องทางต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการไม่ทำสัญญาโอนสิทธิโดยเด็ดขาดให้กับผู้อื่น เพื่อป้องกันปัญหากรณีผู้สร้างสรรค์ผลงานอันมีลิขสิทธิ์เสียสิทธิในงานสร้างสรรค์ของตนไปอย่างถาวร อาจกระทบต่อสิทธิอันเกิดจากสัญญาซึ่งคู่กรณีได้ตกลงกันโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ดังนั้น การแก้ไขปรับปรุงมาตรา ๙ วรรคสองและมาตรา ๙ วรรคสาม จึงเห็นควรพิจารณาถึงผลกระทบต่อสิทธิของผู้รับโอนสิทธิซึ่งได้รับโอนไปโดยสุจริตประกอบด้วย **(กระทรวงพาณิชย์)**

(๒) กระทรวงพาณิชย์ไม่ขัดข้องในหลักการตามมาตรา ๓๖ วรรคสองและวรรคสาม เนื่องจากมีส่วนช่วยป้องกันปัญหาการเรียกเก็บค่าลิขสิทธิ์ซ้ำซ้อนในส่วนที่เกี่ยวกับงานดนตรีกรรม และจะส่งเสริมให้มีการใช้งานลิขสิทธิ์ในเชิงพาณิชย์ที่เป็นธรรมมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับการดำเนินงานของกระทรวงพาณิชย์ที่กำหนดให้การจัดเก็บค่าตอบแทนการให้สิทธิในการเผยแพร่ลิขสิทธิ์เพลงเพื่อการค้า

เป็นบริการควบคุม และเจ้าของลิขสิทธิ์ที่ประสงค์จะจัดเก็บค่าตอบแทนดังกล่าวต้องแสดงและแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการใช้สิทธิในการเผยแพร่ผลงานลิขสิทธิ์เพลงเพื่อการค้ากับคณะกรรมการกลางว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ (กกร.) รวมทั้งได้ขอความร่วมมือให้แจ้งข้อมูลเพลงที่จะดำเนินการจัดเก็บค่าลิขสิทธิ์กับกรมทรัพย์สินทางปัญญา เพื่อป้องกันปัญหาการจัดเก็บค่าลิขสิทธิ์โดยไม่โปร่งใสและซ้ำซ้อน (*กระทรวงพาณิชย์*)

(๓) คำว่า “ไม่พอใจ” เป็นความรู้สึกลึกซึ้งของลูกจ้างแต่ฝ่ายเดียว ซึ่งร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มิได้มีหลักเกณฑ์หรือขอบเขตที่แน่ชัดว่ามีลักษณะอย่างไร ควรให้มีกระบวนการกลั่นกรอง หรือออกหลักเกณฑ์การพิจารณาข้อสัญญาโดยกรมทรัพย์สินทางปัญญาชั้นหนึ่ง ก่อนนำข้อพิพาทขึ้นสู่ศาล และระบุชัดเจนว่าเป็นการยื่นฟ้องคดีต่อนายจ้างเพื่อให้ศาลพิจารณาในเรื่องใดได้บ้าง (*สำนักงานศาลยุติธรรม*)

(๔) ในกรณีที่มีการพบว่าการละเมิดหรือการเผยแพร่ผลงานลิขสิทธิ์ของเจ้าของลิขสิทธิ์ เจ้าของลิขสิทธิ์ต้องแจ้งให้ทราบเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อตักเตือนหรือให้ข้อมูลแก่ผู้ประกอบการ ให้รับทราบถึงข้อมูลก่อนจะดำเนินการแจ้งความร้องทุกข์ดำเนินคดีอย่างน้อยสองครั้ง เพื่อป้องกันการใช้สิทธิที่ไม่สุจริต ทั้งนี้ การแจ้งเตือนหรือการให้ข้อมูลความเป็นเจ้าของ ควรกำหนดเป็นหลักปฏิบัติในการดำเนินคดีในชั้นของพนักงานสอบสวนและการดำเนินคดีในชั้นของพนักงานอัยการ ก่อนเริ่มดำเนินคดีตามขั้นตอนของกฎหมายต่อไป (*สมาพันธ์องค์กรผู้ใช้งานลิขสิทธิ์ไทย*)

ส่วนที่ ๓ รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

๑. ความเป็นมา สภาพปัญหา ความจำเป็นที่จะต้องตราพระราชบัญญัติ

โดยที่พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พุทธศักราช ๒๕๓๗ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ในเรื่องเกี่ยวกับสิทธิในการนำงานออกเผยแพร่ต่อสาธารณชนตามวัตถุประสงค์แห่งการจ้าง กรณีที่ผู้สร้างสรรค์ สร้างสรรค์งานขึ้นในฐานะพนักงานหรือลูกจ้าง ซึ่งในขณะทำสัญญาผู้สร้างสรรค์งานและนายจ้างต่างมีฐานะที่ไม่เท่าเทียมกัน ข้อสัญญาในการนำงานออกเผยแพร่ต่อสาธารณชนจึงอาจเกิดความไม่เป็นธรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบททางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป และความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีในการเผยแพร่งานต่อสาธารณชน ประกอบกับความต้องการของคู่สัญญาที่มีความประสงค์จะแก้ไขข้อสัญญาที่เกิดความเป็นธรรม และกรณีชำระค่าลิขสิทธิ์โดยเจ้าของลิขสิทธิ์ ตัวแทน หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าของลิขสิทธิ์ ต้องมีความชัดเจน เพื่อป้องกันการเรียกเก็บลิขสิทธิ์ซ้ำซ้อน และผู้ประกอบการสามารถดำเนินคดีกับเจ้าของลิขสิทธิ์ตัวแทน หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าของลิขสิทธิ์ได้ หากมีการเรียกค่าลิขสิทธิ์ซ้ำ ส่วนการควบคุมผลงานและสัดส่วนการทำงานของตัวแทนหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าของลิขสิทธิ์เป็นหน้าที่ของเจ้าของลิขสิทธิ์ กรณีการปฏิบัติหน้าที่ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของสัญญาจ้างหรือมีการเก็บลิขสิทธิ์ซ้ำซ้อน เจ้าของลิขสิทธิ์ต้องรับผิดชอบแห่งการนั้น เห็นควรให้เหมาะสมกับกาลปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ความสอดคล้องของร่างพระราชบัญญัติ

☒ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๘ ฉ. (๒) ซึ่งกำหนดให้การดำเนินการปฏิรูปประเทศในด้านเศรษฐกิจให้เกิดผล ต้องสร้างกลไกเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการนำความคิดสร้างสรรค์และเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

๓. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

การแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พุทธศักราช ๒๕๓๗ ตามร่างกฎหมายฉบับนี้ย่อมส่งผลให้ผู้สร้างสรรค์งานอันมีลิขสิทธิ์สามารถดำเนินการขอแก้ไขข้อสัญญาเกี่ยวกับข้อตกลงในการนำงานออกแพร่ต่อสาธารณชนไม่เป็นธรรมต่อนายจ้างได้ และกำหนดให้มีการออกเอกสารชำระค่าลิขสิทธิ์ เพื่อป้องกันการเรียกเก็บซ้ำ ทั้งนี้ หากมีตัวแทนเจ้าของลิขสิทธิ์หรือเจ้าของลิขสิทธิ์มาเรียกเก็บซ้ำ ให้ผู้ให้บริการสามารถดำเนินคดีกับตัวแทนเจ้าของลิขสิทธิ์หรือเจ้าของลิขสิทธิ์ได้ ตลอดจนมีการกำหนดให้เจ้าของลิขสิทธิ์มีหน้าที่ในการควบคุมผลงานและสัดส่วนการทำงานของตัวแทนเจ้าของลิขสิทธิ์ และมีหน้าที่รับผิดชอบในกรณีที่ตัวแทนเจ้าของลิขสิทธิ์ปฏิบัติหน้าที่ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของสัญญาจ้างหรือมีการเก็บลิขสิทธิ์ซ้ำซ้อน

๔. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เป็นกฎหมายเฉพาะจึงไม่มีความสอดคล้องความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

๕. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ เพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดสัญญาในการนำงานออกเผยแพร่ต่อสาธารณชนที่ไม่เป็นธรรม และแก้ไขปัญหาการเรียกเก็บค่าลิขสิทธิ์ซ้ำซ้อน ซึ่งจะส่งผลให้การจัดทำสัญญาประเภทดังกล่าวเป็นไปด้วยความรอบคอบ และลดปัญหาการเรียกเก็บค่าลิขสิทธิ์ซ้ำซ้อนเนื่องจากการกำหนดให้มีการออกเอกสารชำระค่าลิขสิทธิ์ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการให้ความคุ้มครองแก่ผู้สร้างสรรค์งานอันมีลิขสิทธิ์และผู้ให้บริการประกอบกิจการซึ่งใช้ผลงานที่สร้างสรรค์เผยแพร่ต่อสาธารณชนอย่างมีประสิทธิภาพ

๖. การกำหนดให้มีระบบอนุญาต อนุมัติหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่

☐ มี ☒ ไม่มี

๗. การกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ

☐ มี ☒ ไม่มี

๘. บทกำหนดโทษ

- ☒ ไม่มี
- ☐ โทษทางอาญา
- ☐ โทษทางปกครอง
- ☐ โทษปรับเป็นพินัย
- ☐ โทษอุปกรณ์

ส่วนที่ ๔ การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ได้เปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ ทางเว็บไซต์รัฐสภา www.parliament.go.th ตั้งแต่วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น
จากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร